

РЕШЕНИЕ

№ 17033

Номер

Година 2014

Град София

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД
На 16. 10.

Първо ГО
Година 2014

в закрито заседание в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Йорданка Моллова

ЧЛЕНОВЕ: Геновева Николаева

Вергиния Мичева-Русева

като разгледа докладваното от съдия Николаева ч. гр. дело № 12932 по описа за 2014 година и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 435 - 438 от ГПК.

Постъпила е жалба от длъжника [REDACTED], ЕГН: [REDACTED], с. Кошов, обл. Русе, ул. „Т. Маринов“ № 13, в срока по чл. 436, ал. 1 от ГПК, с която тя моли съда да отмени като неправилно постановлението от 29. 07. 2014г., с което е оставено без уважение искане на длъжника – жалбоподател за намаляване на определените хонорар за един адвокат и такси и разноски по изп. дело № 20148390400646 на ЧСИ Ирина Митова – Кирезиева, с рег. № 839 и район на действие – СГС. Жалбоподателят излага доводи, че не е дала повод за завеждане на изпълнителното дело, тъй като е заявила пред вискателя готовност да заплати доброволно присъдените суми по изпълнителния лист още преди образуването му. Поддържа също, че определеният адвокатски хонорар е прекомерен, а останалите такси и разноски по принудителното изпълнение са изчислени неправилно, като част от тях са недължими.

Вискателят [REDACTED], ЕГН: [REDACTED] със съдебен адрес: гр. София, ул. „Гурко“ № 62, вх. А, ет. 3, ап. 10, подава писмено възражение срещу жалбата в срока по чл. 436, ал. 3 от ГПК, в което поддържа становище за неоснователност на същата.

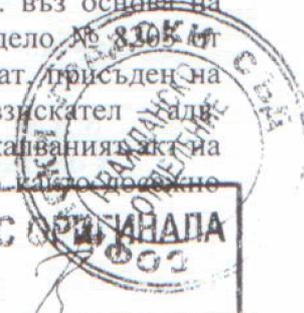
ЧСИ Ирина Митова – Кирезиева излага мотиви по обжалваното действие на основание чл. 436, ал. 3, изр. последно от ГПК.

Софийски градски съд обсъди доводите на страните и изпратените от ЧСИ материали по изпълнителното дело, след което намира, че жалбата на длъжника е допустима, но **неоснователна**.

Жалбата е подадена в срока по чл. 436, ал. 1 от ГПК. Предмет на жалбата е постановлението на ЧСИ по искане за изменение на разноските в изпълнението, което е измежду изрично предвидените в чл. 435, ал. 2 от ГПК, подлежащи на обжалване от длъжника действия на съдебния изпълнител, поради което жалбата е допустима.

Процесното изпълнително дело е образувано на 11. 07. 2014г. въз основа на изпълнителен лист на Русенски районен съд, ГК, 12 състав по гр. дело № 8105/14 от 2012г., за сумата 1 054. 28 лв., съставляваща хонорар за един адвокат, присъден на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА вр. с чл. 78, ал. 3 от ГПК, с вискател [REDACTED] и длъжник – [REDACTED]. Обжалваният акт на ЧСИ е постановлението за изменение на разноските в изпълнението.

ВЯРНО СЪПРАВНО
СЕКРЕТАР:

присъдения адвокатски хонорар, така и досежно останалите присъдени такси и разноси по принудителното изпълнение, постановено по молба на длъжника с правно основание чл. 248 от ГПК и възражение с правно основание чл. 78, ал. 5 от ГПК за прекомерност на платения адвокатски хонорар от взискателя.

В изпълнителното производство, взискателят е представил доказателство за платен хонорар за един адвокат в размер на 354 лв.. При направеното от длъжника възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 от ГПК, следва да бъде съобразен минималният размер на дължимото адвокатско възнаграждение съгласно чл. 10, т. 1 и 2 вр. с чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и т. 3 от ТР № 6 от 2013г. на ОСГТК на ВКС, който съобразно размера на паричните вземания – предмет на изпълнителното производство, на стойност 1 054. 28 лв., възлиза на **352лв.**, т.е. платеният от взискателя адвокатски хонорар в размер на 354 лв. е съобразен с горепосочения минимален размер и поради това не е прекомерен. С оглед изхода на настоящото въззивно производство, заявителят следва да бъде осъден да заплати на длъжника – жалбоподател сумата 25 лв., съставляваща платена държавна такса по въззивната жалба.

Определените от ЧСИ останали такси и разноси в изпълнителното производство, които съгласно правилото на чл. 79, ал. 1 от ГПК са за сметка на длъжника, доколкото не са осъществени изключенията, визирани в чл. 79, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ГПК, са следните: А/ Прости такси: 20 лв. – такса по т. 1 от ТТРЗЧСИ за образуване на изп. дело; 50 лв. – такса по т. 2 от ТТРЗЧСИ за проучване; 20 лв. – такса по т. 5 от ТТРЗЧСИ за изготвяне и връчване на призовка за доброволно изпълнение; 18 лв. – начислен ДДС; 10 лв. – такса по т. 4 от ТТРЗЧСИ за изискана справка от НАП; 40 лв. – такси по т. 5 от ТТРЗЧСИ за изготвяне и изпращане на съобщения до двете страни за прекратяване на делото поради доброволно изпълнение на длъжника, което прекратяване макар все още да не е постановено, със сигурност ще бъде извършено; 36. 80 – начислен ДДС и 30 лв. – такса по т. 9 от ТТРЗЧСИ за 2 запора в 2 банки и Б/ пропорционална такса от 104 лв. – такса по т. 26, б. „в“ от ТТРЗЧСИ върху материален интерес от 1054 лв.. Горепосочените такси и разноси са правилно изчислени от ЧСИ съобразно ТТРЗЧСИ и доколкото те са за необходими и реално извършени или предстоящи със сигурност изпълнителни действия, те се дължат от длъжника на основание чл. 79, ал. 1 от ГПК.

Обстоятелството, че длъжникът по принудителното изпълнение е имал готовност да плати доброволно преди завеждане на изпълнителния процес е ирелевантно, щом той не е извършил такова плащане и то преди образуване на изпълнителното дело. Това обстоятелство не е извинително, тъй като паричните задължения са носими и длъжникът по тях се освобождава от отговорност за забава и разноси по изпълнението, само ако е внесъл дължимата парична сума по банкова сметка на името на кредитора съгласно чл. 97, ал. 1, изр. 2 от ЗЗД. Тъй като длъжникът с непогасяването чрез плащане на паричното си задължение по някой от предвидените законови способи е дал повод за завеждане на изпълнителния процес, то спрямо него е неприложима хипотезата на чл. 78, ал. 2 от ГПК. Жалбоподателят е погасил процесното парично задължение в хода на принудителното изпълнение, в която хипотеза според изричния текст на чл. 79, ал. 1, т. 1 от ГПК, всички такси и разноси по изпълнение остават за сметка на длъжника.

Атакуваното постановление на ЧСИ, с което е оставено без уважение искане на длъжника за изменение на постановлението за разносите в принудителното изпълнение, е правилно и като такова следва да бъде потвърдено.

На основание изложеното, Софийски градски съд

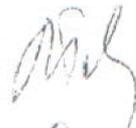
РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановлението от 29. 07. 2014г., с което е оставено без уважение искане на длъжника за намаляване на определените хонорар за един адвокат и такси и разноски по изпълнително дело № 20148390400646 на ЧСИ Ирина Митова – Кирезиева, с рег. № 839 и район на действие – СГС.

Официално заверен препис от настоящото решение да се връчи на ЧСИ за прилагане по горепосоченото изпълнително дело.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:

РЕШЕНИЕТО Е ВЛЯЗЛО
в сила на 16.10.2014
Председател: _____ Секретар: _____

